

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg.

CANADIENSAREN.

No: 31 Löp. Årg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 MARS 1890.

Lösnummer 5 cents. No: 3.

Manitoba Parlament.

Justitie Ministern Herr Joseph Martin gjorde förslag om att afskaffa Franska bisittare vid rätten. Nuvarande lag bestämmer att då en Fransman är lagförd han eger rättighet begära att sex, af rättens tolf bisittare, skola vara fransmän. Herr Martin ansåg att tolf Fransmän voro lika så dugliga att afgöra ett mål om en Engelsman eller tolf Engelsmän om en Fransman som sex Engelsmän och sex Fransmän. Om hälften af juryn var Engelsk, Franska vittnesmål måste översättas lika väl som om hela juryn var Engelsk. Det var ingen förlust för en Engelsman att blifva hörd af en jury sammansatt af Fransmän, Isländare och Tyskar. Hvad rätt hade en Fransman begära en jury skulle bestå af hans nationalitet? En rättighet som en Tysk eller Isländare icke kunde begära. Motionen mötte något motstånd bland de Franska parlamentets ledamöterna, men antages komma att passera.

Judiska synagogan i Winnipeg, benämnd „Shaarey Zedik“, har blifvit officiellt inkorporerad och vunnit parlamentets fastställelse.

Motion har gjorts i parlamentet om att hädanefter alla kyrkor och byggnader som egas af religiösa sällskaper icke skola undantagas från skatt, utan beskattas i likhet med andra privata byggnader.

Ministern för Allmänna arbeten, Herr Smart, har tillkännagivit att döfstumme institutet i Portage la Prairie har öppnats samt att utrymme fans för högst 75 personer. Hittills hade endast 1 af de döfstumme inom provinsen intagits, men plats fans för dem alla.

Regeringens motion om förändring af skollagen har allt hittills

rönt häftigt motstånd. Debatten har varit både långvarig och skarp. Större delen af medlemmarna hafva yttrat sig, för eller emot. Herr A. F. Martin för Morris, talade oafbrutet i 9 timmar. Franske ledamöterna hafva fält hotelser, om lagen skulle antagas. Vid andra omröstningen afgafs 26 röster för och 11 emot förslaget.

Motion har gjorts i parlamentet att, om skollagen oförändrad antages, skall nuvarande skolstyrelsen afgå den 1ste nästkommande Maj och regeringen direkt omhändertaga Undervisnings Departementet.

Nuvarande parlament består af 38 ledamöter. Af dessa äro 20 farmare, 6 advokater, 5 köpmän, 4 spannmålshandlande, 1 fabrikschef af åkerbruksredskap, 1 landtmätare och 1 bankir. Af ledamöterna äro 18 Presbyterianer, 7 Katoliker, 7 Episkopaler, 4 Metodister och 2 Baptister.

Ministern innehafva följande befattningar: Thos. Greenway, Premier Minister, President i rådet och Minister för Åkerbruket m.m. Joseph Martin, Justitie, Land och Jernvägs Departementena. James A. Smart, Minister för Allmänna Arbeten. D. H. Mc Millan, Finans Minister och Daniel Maclean, Provincial Sekretäre. Bland tjänstemän inom parlamentet må nämnas E. G. Conklin, Sekretäre, J. P. Robertson, Bibliothekarie och J. Macclougall, Cereemoniästare.

Det antages för visst att Justitie Ministern Martin också blifvit chef för det under utbildning varande Undervisnings Departementet.

Den 18de Mars företogs tredje omröstningen å skol-lagen. Den antogs med 25 ruster för och 11 emot. Emot densammas antagande röstade Herrar Prendergast, Martin, Jerome, Norquay, Gillies, Wood, Lagimodiere, Roblin, Marion, O. Malley och Gellay. Skollagen tarfvat nu endast Guvernörens

underskrift för att blifva lag och tråda i gällande kraft den 1ste Maj 1890.

Det förmålas att Governmentet annar bidraga med en million Dollars, på vissa vilkor, till Hudson Bay Jernvägen.

Regeringen har genomdrifvit motion i parlamentet om att sända ett memorial till Engelska regeringen med begäran om att få större anslag af Dominion regeringen för allt land som finnes inom Manitoba och som Dominion regeringen drager utslutande nytta utaf. Hittills har Manitoba regeringen endast erhållit \$100,000 om året från Dominion regeringen, men den anser att den borde erhålla mycket mera.

Majoriteten af ledamöterna inom Parlamentet synes vara i favör af att regeringen skulle anslå en summa af \$7,500 för fjällandet af en provinsial utställning i Winnipeg under innevarande år.

FURST BISMARCK.

Sådana händelserna utvecklat sig inom Tyskland på den senaste två åren, beredde det säkert ingen stor öfverraskning, då telegrafens förkunna att Bismarck afgått från sin befattning som det tyska rikets kansler. Alltid sedan kejsar Wilhelms frånfalle 1888 har hans ställning varit helt annorlunda än förr. Med den närmaste efterträdaren kejsar Fredrik hade Bismarck aldrig dragit jämt och adruminst var han häfvald att låta kejsarinnan föra regeringen under hennes gemäls sjukdom. Misshälligheterna bilades emellertid, åtminstone skenbart, och då Fredrik strax derpå afled samt hans son, den knappt trettioårige Wilhelm II. besteg tronen tyckte Bismarck inflytande vara återställt. Men detta tillstånd varade icke länge. Den unge kejsaren är af ett despotiskt lynne. Hans maktbegär och egenkärlek underblåsas naturligtvis af talrika

lycksökare, som finna sin uträkning i att smickra herskarens passioner. Så har förhållandet mellan den gamla kanslern och hans kejsarlige lärjunge så småningom blifvit alltmera spändt. De senaste veckornas tilldragelser ha rågat måttet af Bismarcks tålmod. När kejsar Wilhelm tror sig på egen hand kunna återställa jenvigten mellan de missnöjda arbetarne och militärväldet med dess olidliga bördor, en fråga, som hittills trotsat Bismarcks öfverlägsna skicklighet, då är det sannerligen tid för den gamle kanslern att draga sig tillbaka och låta ungdomen handla på eget bevåg.

För Tyskland, ja för hela Europa, är likväl Bismarcks afgång ödesdigert. Det bästa värdet för freden är nu borta. Ingen vet hvad morgondagen bär i sitt sköte, men troligtvis förestå allvarsamma tider för det gamla Europa, och så skall den spådom måhända uppfyllas, som förutsade, att nittonde århundradets sol skulle nedgå i blod.

Några biografiska notiser om den berömda statsmannen torde intressera våra läsare.

Prins Otto Edward Bismarck föddes i Brandenburg den 1 april 1815. Hans lefnadsbana har varit en af de märkligaste. Med undantag af Napoleon den förste och möjligen Gladstone och Disraeli har ingen utöfvat ett större inflytande på Europas angelägenheter i det påvarande århundradet. Han begynte sin diplomatiska bana år 1851 såsom legationssekreterare och avancerade snart till preussisk ambassadör vid tyska riksdagen i Frankfurt. Det var vid denna tid, han började egna sina krafter åt utvidgandet af Preussens herravälde och makt. Han förflyttades sedermera till St. Petersburg, der han förblef från 1859 till 1862. Såsom ambassadör på denna post upphöjd han hela sin förmåga och allt sitt inflytande, för att stärka det vänskapliga förhållandet mellan Ryssland och konungariket Preussen. Det påstods till och med, att han sökte åvägabringa en allians mellan sitt

eget fädernesland samt Ryssland och Frankrike. Hans arbete härutinnan föll hans konung så väl i snaken, att han förflyttade honom till Paris. På hösten 1862 hemkallades han från Paris och öfvertog en portfölj såsom minister för utrikes ärendena och på samma gång kabinettschef.

Bismarck försökte, hvad hans herskare förgäfvos förut försökt med hänsyn till armén, men afven han misslyckades, och i oktober 1862 uppläste han riksdagen, förklarande för de deputerade, att kungen kunde reda sig utan deras sanktion. Reorganisationen af armén fortsattes emellertid.

År 1866 förenades Schleswig och Holstein med Preussen. Bismarck var den ledande principen såväl här som i annekteringen af Hannover, Hessen Cassel, Nassau m. fl. stater samt afven vid organiserandet af det nordtyska förbundet. Hans framgångar förvandlade många af hans bittraste fiender till hans vänner. Han gaf Nordtyskland en konstitution, grundad på allmän omröstning och ökade härigenom ytterligare sin popularitet. Kriget med Frankrike gaf Bismarck ett nytt tillfälle att visa sin smak för annektering. Under hela detta krig var han kung Wilhelms förnämste rådgivare. Såsom sådan uppsatte han fredsvilkoren.

År 1871 blef kung Wilhelm kejsare öfver det tyska riket, hvilket grundats genom härsakt och diplomatiska underhandlingar, och Bismarck, som 1865 hade erhållit titeln af greve, upphöjdes då till heder och världighet af furste och kejsardömet kansler. Kort härefter började han sitt krigståg mot katolikerna och genomdref Jesuiternas förvisning från Tyskland. Ett misslyckadt försök gjordes 1874 att mörda honom. Bismarck presiderade vid kongressen i Berlin 1878. Sedan dess har han använt hela sin energi, för att söka krossa de socialistiska rörelserna, hvilka vägor börjat brusa öfver Tyskland. På sistone har han blifvit något mera försönlig mot katolikerna, men hans åsigtter gent emot socialisterna hafva deremot kvarstått orubade.

DESKANDINAVISKE
CANADIENSAREN
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)
A Swedish Monthly Journal,
— ISSUED AT —
WINNIPEG — — MANITOBA.
The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion
of Canada.

Prenumerationspris, postporto
inberäknadt, 50 cts.
Lösenummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
teresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver allt
och på alla platser, der våra lands-
män finnas.

KONTOR: 111. Main str.,
Winnipeg Man.

EMANUEL GILJÉN, REDAKTÖR.

**Tyngdkraften
och
frestelsen.**

I.
Man har i naturen observerat
vissa bestämda lagar, efter hvilka
de skapade tingena utvecklas och ega
bestånd. Sådana lagar kallas grund-
lagar. Den grundlag, under hvars
inflytande vi ständigt lefva, kallas
tyngdkraft eller gravitation.

Denna drager i eller tynger
på alla ting utan afseende på dess
beskaffenhet och lika mycket på
hvarje smädel. Att komma undan
den är omöjligt, ville man än al-
drig så gerna. Ja, hvem har icke
erfarit dess kraft? Jag minnes än
i dag, huru jag som barn tillsam-
man med några andra försökte
att hoppa öfver en bäck, men
gång på gång kom „pladask“ i
vattnet. Nu vet jag, att det var
tyngdkraften, som drog mig dit,
fastän jag då icke förstod det.
Hade denna kraft icke dragit i
mig och lagt hinder i vägen, så
hvem vet, om jag icke hade hop-
pat der än i dag.

Eller betrakta en körande, då
han skall upp för en backe. Är
det icke, som om en osynlig hand
fattat tag i vagnen för att utan
barmhertighet draga den tillbaka
ned för backen? Jo, och vill man
nedåt eller utför backen, så går
det i bland fortare, än man öns-
kade. Om någon skulle tvifla här-
på, så gör en „tripp“ till den
Skandinaviska kolonien Nya Stock-
holm, femton mil norr ut från
C. P. R. banans station White-
wood. Man kommer dervid att
passera tvenne sköna men djupa
dalsänkningar. Och här, om icke
annorstädes, förstår man, att tyngd-
kraften vill ha en nedåt. Nedåt
med alla ting — se der dess
sträfvan — och med en hastighet
som ökas med hvar sekund —
ned mot jordens medelpunkt. För
skulle icke heller något föremål
stanna, om ej något hinder, starkt
nog för att göra motstånd, lade
sig emellan.

Träffande något sådant, hålles
föremålet stilla af samma natur-
lag och med en kraft, som vi be-

nämna vi, väl vilka stor efter
tingens beskaffenhet, men alltid
lika tryckande på hvarje smädel.
Jag har icke härmed velat
säga att tyngdkraften är ett onöd-
viktigt öndt. Nej, vi äro dånade
under dess inflytande och skulle
icke kunna vara till honom föru-
tan, och vi behöfva just det mått
af dragning, som jorden utöfvar.
Komma vi t. ex. på månen, så
skulle vi befinnas vara 50 gånger
lättare, än vi nu äro; men på en
himlakropp, stor som solen, skulle
vi deremot icke komma ur fläcken.
Det är och samma kraft, som
håller smädelarne till samman i
hvarje kropp, fastän man gifvit
denna ett annat namn. Vi kunna
derför säga, att den blott är nyt-
tig, utan öfven nödvändig för det
helas bestånd. Honom förutan
skulle allting upplösas och för-
svinna. Det är endast som h. r. e.,
denna kraft verkar förstörande.
Finge den blifva enväldig blott
ett år, så skulle icke blott vårt
solsystem grusas i solens centrum,
utan och hela universum vara på
våg till sitt forna kaos.

II.
Nyss talade vi om
tyngdkraften och dess egenskaper.
Vi vija nu fortsätta vårt ämne
och tala något om frestelse. Ty
fastän frestelse icke är någon na-
turkraft, så är den dock en makt
inom människoverlden, som har
så mycken likhet med tyngd kraf-
ten i naturen, att man icke rätt
gerna kan tänka på den ena,
utan att och påminna sig den
andra.

Med frestelse mena vi lo-
kelse till öndt eller dragning ned
åt från Gud, utan afseende hvar-
ifrån den kommer. Den angriper
hvarje mänsklig varelse i hennes
innersta, i anden, och utan barm-
hertighet, utan öfverseende med
barnet eller åldringen söker att
få den ned, ned i ruiner. Det
finnes väl ingen enda människa,
som slipper undan dess dragning,
ännu mindre någon, som kan
upphäfva den samma.

Läser man igenom mensklig-
hetens historia från Adam till
närvarande tid, skall man på
hvarje blad finna denna kraft i
verksamhet och alltid med ena-
handas syfte. Den ena sättes i
rörelse efter timliga skatter, skat-
ter, som synas vackrast i fjerran,
liksom hägring, men som, ifall
de vinnas, ändå lemna anden lika
orolig och fridlös. En annan söker
efter ära, beröm och erkännande
af sin samtid och offerar härför
båda tid, krafter och penningar.
Ofta vinner man icke sin afsigt,
och om den vinnes, jäggar anden
ändå efter mer.

Se på drinkaren eller på den
otuktige! De olyckliga offren ha
icke kommit i snaran utan fre-
stelse. De se, att det bär nedåt,
men frestas ändå till att fortsätta.
Se der är en annan! Han är
fattig. Icke ens han får vara i
fred. Nej, var säker på, att innan
han kunnit så långt nedåt, att
han tillgriper sin nästas tillhörig-
het, har den arma själen fått på
närmare håll göra bekantskap
med frestelse. Döm derför aldrig
för hårdt eller snart din felande

bröder! Hans fall ser du, men
icke hans frestelse. Förfrikt frestas
ju äfven du själf, och hvem kan
säga, hvar du kommer att stan-
na? Nog är det alltid bäst att
stanna i början och dertill lättare.
Det blir svårare längre fram. Ett
stillstående tåg kan genom en
liten sten nog hindras att sättas
i rörelse; icke så ett, som är i full
gång. Jag har sett en liten flicka
frestas att ljuga, så att hela hen-
nes kropp darrade. Hon föll och
det gick sedan raskt nedåt med
hennes fast med mindre skakning
hvar gång hon sedan ljög. Jag
känner en yngling, hvilken strax
efter sin omvändelse till Herren
frestades på samma sätt till lögn
att det för alla de närvarande
120 personerna blef tydligt, att
en härlig seger vunnits, då han
efter några minutters ljudlös strid
talade sanning. Ja, jag har stått
vid mer än en dödsbädd och sett
svettdropparne på pannan. Kan-
ske har du det ock. Var säker
på att icke endast plågorna fram-
kallat dem, lika litet som dessa
alltid föranleda det s. k. orediga
talandet. Nog te sig många saker
för själen öga vid evighetens trö-
skel helt annorlunda än för den
naturliga blicken.

Jag behöfver icke tala vid
lyftigare om saken, ty en hvar
af mina läsare vet af erfarenhet
hvad frestelse vill säga. Det är
icke heller för att tala om något
oundvikligt öde, som jag skrifvit
dessa rader. Nej, utan det är för
att till alla frestade peka på, att
det icke är oovilkorligt
nödvaldigt att följa med
denna nedåt dragande kraft, och
jag har redan anförut ett exempel
här på. Det finnes en motstånd-
skraft, en hjälp för dem, som
frestas, icke inom oss själva utan
hos „den starkare“. Der denna
mottages med trons bön och an-
vändes enligt de i ordet gifna
föreskrifterna, der har själen en
fast grund, stark nog att tillbaka
slå frestaren. För hvarje tillbaka-
visad frestelse, stärkes segervin-
narens kraft och mod, tro och
hopp, så att vi våga säga, att
frestelse är rent af nödvändig,
hvilket och vår Frälsares fram-
håller i sin liknelse om de fyra
sidesakrarna då han der jemför
frestelsens verkan med solens på
åkern. Derför säger och apostolen,
att vi borde „hålla det för all-
glädje, när vi komma i många-
handta frestelser“. Och „ingen
krönes, utan att han redligen
kämpar“. Men må vi blott icke
förgäta hos hvem vi ha att söka
motståndskraften eller med andra
ord: hvem det är, som „kan hjälpa
dem, som frestas“ och „som gör
på frestelsen en utgång, så att
vi kunna dragas“. Glömma vi
dessa, skola vi säkert följa frestel-
sen i hvad form den än kommer
och dermed ock gå vår under-
gång till mötes. Vi sjunka i
djupet liksom kropparne i naturen,
der de icke äro understödda.

**DEN FÖRSTA NYKTERHETS-
FÖRENINGEN I BEAUPORT,
CANADA.**

Charles Chiniquy föddes i Que-
bec den 30 Juli 1809. Hans för-
äldrar voro franska katoliker.
Han blef invigd till katolsk prest
den 22 September 1833. Efter
några års förlopp blef han grund-
ligt öfverbevisad om nödvändigheten
af absolut nykterhet. Under mån-
ga år verkade han i Canada för
nykterhetsaken och med sådan
framgång, att han fick namnet
Canadas nykterhetsapostel.

I år 1839 blef han anställd
såsom prest vid den katolska
kyrkan i Beaufort. Rörande sin
verksamhet för nykterhetsaken på
denna plats omtalar han följande:
„Det var lördagsaftonen den
20 Mars 1839. Nästa morgon var
den första fastlagssabbaten. Efter
min predikan sade jag till för-
samlingen: Jag har redan många
gångar sagt eder, att jag tror
Gud har utvalt mig till att göra
ett slut på de utsägliga eländen
och de många förbrytelser, hvilka
dagligen förekomma i vårt land
till följd af berusande drycker.
Bränvinet är den största fienden
för eder själ såväl som för eder
kropp. Det är edra mäns, edra
hustrurs, edra barns mest öfor-
sonliga fiende. Det är vårt lands
och vår heliga religions största
fiende. Jag måste förgöra denna
fiende, men jag kan ej kämpa
allena. Jag måste midt ibland
eder samla en här och upplyfta
ett baner, omkring hvilket alla
evangelii stridsmän kunna samla
sig. Jesus Kristus skall själf vara
vår anförare. Han skall välsigna
och helga oss och föra oss framåt
till seger.

De nästkommande tre dagarne
skola blifva invigda för eder och
mig till att församla denna här.
Låt en hvar, som önskar att träda
in i dess leder, tillbringa dessa
tre dagar med mig i bön och be-
traktelser vid vårt heliga altars
fot. Må äfven de som icke önska
att blifva Kristi stridsmän eller
att kämpa i denna stora och här-
liga strid, komma af nyfikenhet
för att beskåda en förunderlig
scen. Jag inbjuder hvar och en
af eder i vår Frälsares Jesu Kristi
namn; ty bränvinet naglar honom
hvarje dag på nytt till korsets
träd. Jag inbjuder eder i den he-
liga jungfru Marias namn samt i
alla englars och helgons namn;
ty de gråta i himmelen öfver de
förbrytelser, som hvarje dag in-
träffa genom bruket af berusande
drycker.

Jag inbjuder eder i de hu-
strurs namn, hvilka jag ser här
midt ibland eder och hvilka gråta
emedan deras män äro drinkare.
Jag inbjuder i de faders namn,
hvilkas hjärtan äro förkrossade
på grund af försupna barn. Jag
inbjuder eder att komma i alla
de barns namn, som äro hungriga,
naka och öfvergifna af sina druck-
na föräldrar. Jag inbjuder eder
att komma för edra egna sjäalars
skull, hvilka skola störtas i evigt
förderf, om icke den mäktige och
förhärjande herskaren, alkohol, blir
bortdrifven från vårt samhälle.

Den följande morgonen var

kyrkan till trängsel uppfylld med
folk. Jag höll mitt första föredrag
kl. half nio, det andra kl. elfva,
det tredje kl. två på eftermidda-
gen och det fjärde kl. fem. Tiden
mellan dessa föredrag upptogs med
att sjunga vackra sånger, hvilka
blifvit valda för detta tillfälle.

Många gånger under mina före-
drag utbrusto åhörarne i högljudt
gråtande till den grad, att jag
måste göra uppehåll för en stund
och blanda mina suckar och tårar
med deras. Resultatet af den för-
sta dagens verksamhet var, att 75
män slöto sig tillsammans uti en
nykterhetsförening. Den följande
dagen höll jag åter fyra föredrag
Resultatet häraf blef mycket större
än den föregående dagen. Två hundra
af mina kära sockenbarn före-
nade sig med den stora hären, som
skulle kämpa mot deras oförsön-
lige fiende. Men det behöfves en
engels hand för att beskrifva hvad
som skedde den tredje dagen. Vid
slutet af mötena var det tre hundra
personer, hvilka under tårar,
suckan och glädjerop gifvo ett hög-
tidligt löfte inför Guds ansigte, att
de aldrig mer ville smaka eller röra
den förderliga drycken, och hvil-
kens hjälp satan hade utbredt eländ-
de öfver hela jorden.

Under dessa tre dagar hade
mer än två tredjedelar af mina
sockenbarn offentligen aflagt nyk-
terhetslöfte och hade högtidligen
bedyrat inför Guds ansigte vid
altarets fot: För Kristi kärleks
skull och för Guds nåd lofvar
jag att aldrig mer njuta någon
berusande dryck undantagande
som medicin. Jag lofvar äfven
att göra allt, som i min förmåga
står både genom ord och exem-
pel för att övertala andra till
att göra samma uppoffring.

De flesta af mina församlings-
medlemmar, och bland dem de
mest förnedrade drinkare, blefvo
omvända och kommo på bättrings-
vägen. Detta skedde icke på
grund af någon egen förmåga,
utan det var Gud, hvilken allena
kan förändra människans hjärta,
som hade utfört detta förunder-
liga verk.

Mycket folk kom från de
angränsade socknarne, ja, äfven
från Quebec för att höra mig
den tredje dagen; ty ryktet om
dessa förunderliga verk utbredde
sig hastigt öfver hela landet.
Både den franska och den engel-
ska pressen talade loförande om
mitt verk och lyckönskade mig
i mitt företag.

Men under det protestanterna
i Quebec prisade Gud för det
utförda verket, så fördömde de
franska katolikerna i Canada mig
såsom en däre och kattare, i det
de följde sina presters exempel.

Den andra dagen i denna
serie af möten hade jag sändt
bud till fyra prester i de an-
gränsade socknarne och vänligen
anmodat dem att komma och se
hvad Herren hade utträtt samt
förena sig med mig till att pri-
sa honom. Men de vägrade att
göra detta. De besvarade mina
bref med en föraktlig tystnad.
Endast en af dem, en ärevärdig
förhärjande herskaren, alkohol, blir
hustruens vän. Den följande morgonen var

ÅREVÄRDIG H. CHINQUY,
PREST I BEAUFORT.
Min gode medbroder, — var
god och förlåt mig därför, att
jag ej så vidt kan glömma — den
aktning jag är skyldig mig sjelf,
att jag kan gå och se på dina
däraktigheter.

Med aktning,
Din PIERRE ROY.
Charlesburg den 5 Mars 1839.

Jämförelsevis få katoliker hafva
verkat för nykterhetsaken. Det
är därför intressant att erfara,
hvilken framgång denne nitkäre
prest vann i sin verksamhet — för
denne sak. Han har selan verkat
på många andra platser i Canada,
och många tusen människor haf-
va genom hans verksamhet blifvit
omvända från dryckenskapslasten
till ett nyktert och hederligt lef-
verne.

TILKÄNNAGIFVES

att den Lögste efter sitt allvissa
råd genom döden hemkallet S.
Strömberg i Nya Stockholm efter
en kort sjukdom den 3 mars 1880
i en ålder af nära 35 år, sörjd
och saknad af moder, hustru, barn
sysskon och vänner, som i ett bättre
lif hoppas återse och återfå sin
Ålskade.

Jag hastar bort
Från denna jämmerdalen,
Ifrån synden, sorgen, qvalen.
Mitt strid var kort;
Jag hastar bort.

Jag sänkes ned
I grafvens mörka sköte,
Men skönlid vid Herrens möte
Uppväckas med.
Jag sänkes ned.

Farväl till dess!
Må vi hvarandra åter
På se, der ingen gräter,
Der sällhet ges!
Farväl till dess!

Nya Stockholm.

En af Nya Stockholms mest
afhållna och värderade nybyggare
Herr Sven Strömberg afled den
3dje Mars efter omkring en veckas
sjukdom. Han ankom hit från
Ströms socken Jemtland i
Juli 1887 och upptog här sin
qvart sektion land. Genom sitt
väsälja och saktmodiga väsen och
hjärtlighet mot alla, skaffade han
sig en stor vänskapskrets, som nu alla
sörja hans efter mensklig syn-
punkt, förtidiga bortgång. Han
sörjes närmast af hustru och
trene små barn. Länge torde
det dröja innan Sven Strömbergs
minne har förbleknat inom Nya
Stockholm. Frid öfver hans stoft!

Böcker!

Svensk Illustrerad Familie
Journal, utkommer en gång i må-
naden, innehåller berättelser af de
bäste Skandinaviska författare,
\$1 per år, sändes portofritt. Dansk
„Illustreret Familie Journal“ och
„Illustreret Ugeblad“ kostar, respek-
tive, \$1,75 och \$1,50 per år. Ta-
ges båda dessa tidskrifter fås de

för \$2,50 per år, Svenska och
Danska böcker finnas på lager
och försändas portofritt till alla
delar af landet. Af senare utkom-
men Svensk litteratur må nämnas:
Folk kalendern för 1890. 50cents
Carl den XII af Åberg. 25 „
Svenskarne på Hammerhus. 50 „
Speldosan. 25 „
Dödsringen. 30 „
I Sorg. 50 „

Hel årgång af Svensk Illustrer-
ad Familie Journal, endast \$1.
Ett kvartal 25 cents.

Tillskrif Christian Bruhn,
471 Main street
Winnipeg.

Hvarjehanda.

Den äldsta kända man på
vestkusten „Old Gabriel“ dog för
några dagar sedan på fattighuset
i Salinas Californien i en ålder
af 151 år. Gabriel hade ingen
särskild sjukdom, med undantag
af ålderdoms svaghet. För 50 år
han var bekant för Amerikanerne
i Monterey härad och såg endast
litet gamlare ut vid sin död än
han gjorde för 50 år sedan. Hans
hud var som pergament och hela
hans kropp liknade en mumies. Lik-
väl han var frisk och kry intill
senaste år. Han kunde mycket
väl ihågkomma händelser som hade
timat för hundra år sedan samt
bildandet af första missionstation
vid vestkusten. Anteckningen om
hans födelseår finnes i missionen
vid Monterey.

Ett skandalöst uppträ-
de inträffade nyl under en bal,
som gafs för den „förmåna“ ver-
lden af vice-guvernör sir Alexan-
der Campbell i Quebec, Canada.
Omkring 500 gäster voro inbjudne,
bland desse ett antal unge glop-
par, hvilka genom sitt uppförande vi-
sade, att de ej egde vanligt folk-
vett. Vid måltiden trängdes de
som hungriga vargar kring borden
och slukade allt, som fanns, utan
att bekymra sig om, huruvida de
öfrige närvarande finge något eller
icke. Vinet flödade i strömmar,
och snart var hela skaran djuriskt
berusad. På värden, hvilken de
med våld sökte förmå dricka, af-
slets härunder ena frackskörtet.
Derefter rusade de mot borden
igen, kullvrakte dessa och slungade
fat, tallrikar med mera i hufvudet
på betjeningen och andra, som
sökte afstyra ofoget. Slutligen
måste polis tillkallas, och omkring
100 af fridstörarne arresterades.
På vice-guvernörens förbön blefvo
de dock omedelbart lössläppte, eme-
dan han ville undvika skandal
och nedtysta saken så mycket som
möjligt. Lymlarne utgjordes till
största delen af personer, som buro
engelska eller irändska namn.
Detta skandalösa uppträde var ett
värdigt motstycke till, hvad som
för en längre tid tillbaka inträffade
i Washington under en af
kinesiska ministern gifven bal för
den fin-fina världen. En mängd
unge glop- par uppträdde der på all-
deles enahanda sätt, och deras
lymmelaktiga beteende var en län-
gre tid en visa i hvar mans mun.

Winnipegs torg priser den 29 Februari 1890.

Hvete, per bushel	\$ 0,65—\$0,70
Hafre, „ „ „ „	\$ 0,35—\$0,40
Hvetemjöl, Patents, per säck	\$ 2,00—\$3,00
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 2,60—\$2,70
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 2,15—\$2,25
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 1,55—\$1,75
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 1,40—\$1,50
Kli „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 13,00—\$15,00
Hafremjöl, efter märke	\$ 2,25—\$2,55
Wed „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 4,50—\$4,75
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 2,50—\$2,75
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 6,50—\$7,00
Do „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 5,00—\$5,50
Hö „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 11,00—\$12,00
Halm „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 3,00—\$ —
Ägg, färska „ „ „ „ „ „	\$ 0,35—\$ —
Smör, mejeri „ „ „ „ „ „	\$ 0,18—\$0,20
Flask „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 0,06—\$0,06½
Kalkkött „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 0,05—\$0,06½
Färkött „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 0,08—\$0,09
Beef „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 0,05—\$0,06
Potatis „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 0,75—\$0,80
Morbötter „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 0,60—\$1,00
Lök „ „ „ „ „ „ „ „	\$ 1,20—\$1,30

Homestead lag.

Alla sektioner med jemna nummer
utom 8 och 26, äro öppna för „home-
stead“ och „pre-emption“.

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen
å närmaste landkontor, i hvilket
landet, som man önskar erllåta, är
beläget, eller om nybyggaren före-
drager, må han efter ansökan till
jurikeministern i Ottawa eller till
Dominion Land Commissioner i Winni-
peg, befullmäktiga någon nära land-
kontoret att förtätta inskrifningen för
honon.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna
homsteads skyldigheter fullgöras på
trenns sätt.

1.) Tre års odling och bosätt-
ning, under hvilken tid nybyggaren
icke må vara frånvarande längre än
6 månader något år, vid förlust af
sin rättighet till landet.

2.) Fosättning under tre år
inom 2 mil från „homestead“ kvart-
sektionen, och efteråt, strax före
ansökan om patent, bosättning under
3 månader i ett ändamålsenligt hus,
uppförd på landet, 10 acres måste
plöjas första året efter inskrifningen,
15 acres ytterligare andra året och
15 acres tredje året, 10 acres måste
vara besädda andra och 25 acres
tredje året.

3.) En nybyggare må vara bosatt
hvar som helst under de först 2 åren
men första året bör han plöja 5 acres
och under det andra året besä sädga
5 acres, samt odla ytterligare 10 acres,
äfvensom bygga ett ändamålsenligt
hus. Rättigheten till landet förloras
om bosättning icke är börjad inom
2 års förlopp från inskrifningsdagen.
Derefter måste nybyggaren bebo och
odla sitt land under minst 6 månader
hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT.

kan göras hos land-agenten, home-
steadsinspektör eller till Intelligence
Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle
station.

Sex månaders notis måste gifvas
skriftligen till regeringens landkom-
missioner af nybyggaren om hans
önskan, före han gör ansökan om
patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg,
Moosomin och Qu'Appelle station. Ny-
anländande emigranter erhålla på
något af dessa kontor upplysningar
om land, som är öppet för inskrifning
och af de i sådant ändamål anställda
tjenstemän erhållas kostnadsfritt råd
och upplysningar vid ansökan af
land, som bäst lämpar sig för ny-
byggaren.

Alla förfrågningar om land under
regeringens kontroll, och som är
beläget mellan östra gränsen af provin-
sen Manitoba och Stilla Oceanen tor-
de adresseras till

H. H. SMITH,

Dominion Regeringens Landkom-
missioner.

WINNIPEG — — — — — MAN.

Howden och Howden

Advokater och Notarii Publici,
Konvor 519 Main Str.,
WINNIPEG — — — — — MAN.

Stor prisnedsättning a Ocean biljetter från Europa

Allan-, Dominion- och Beaver- LINIERNÄ

Sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier.

Biljettpriiset till Winnipeg, via Quebec eller Manitoba är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondhjem, Eobjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$33,00
Från Stockholm	\$36,00
Från Åbo, Wassa, Hangö, Gamla Karleby, Kristinestad, Björneborg och Jacobstad	\$39,00
Uleåborg och Helsingfors	\$40,00

Passa på medan ofranstående billiga biljettpriiser varar och sänd efter
Edra vänner från gamla landet. Dessa låga priser räcka antagligen
icke länge.

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar be-
svaras med omgående.

SEGLINGSLISTA.

ALLANLINIEN.

Ångare.	Från Liverpool	Från Portland	Från ex
Caspian	13 Feb.	6 Mars	8 Mars
Circassian	27 „	20 „	22 „
Polynesian	1 Mars	3 April	5 April
Parisian	27 „	17 „	19 „

DOMINIONLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Portland	Från Halifax
Vancouver	20 Feb.	13 Mars	15 Mars
Oregon	20 Mars	10 April	12 April
Sarnia	3 April	24 „	26 „

BEAVER LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Boston	Från New York
6 Mars	Lake Winnipeg	12 Mars	
11 „	Lake Huron		5 Mars
20 „	Lake Ontario	26 „	

Vidare upplysningar meddelas af

J. W. Berg, Plum Coulee, Manitoba.
John Hallonquist, Bergen, Manitoba.
B. Hallonquist, Oak Lake, Manitoba.
Alex. Stenquist, New Stockholm, Ohlen P. O. Assa.

af hvem som helst. Ängbåts agent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen

eller af

ROBERT KERR,

GENERAL PASSAGERAR AGENT
WINNIPEG.

WINNIPEG.

Den 20de Mars invigdes med mycken pomp och ståt Judiska Synagogan i Winnipeg.

Herr J. E. Forslund besökte under slutet af månaden tyska kolonierna vid Dunmore.

En liten dotter till Waktmästaren Charles Herbert afled den 16de Mars.

Land commissioner L. A. Hamilton återkom till Winnipeg den 21ste Mars. Under vintern har han varit bosatt i Montreal.

Herr N. A. Winberg har under månaden varit sängliggande sjuk, men är nu lyckligtvis, då detta skrives på bättningsvägen.

Vedhandlaren J. A. Svenson har uppgjort kontrakt med Winnipegs stad om leverans af trävirke för gatuläggningarna under innevarande år.

Blidare väderlek har nu inträffat och snön försvinner fort. Om häftigt töväder skulle inträffa är fara för att många floder komme att stiga öfver sina bräddar.

Sist utkomna häfte af den rikt illustrerade "tidningen" "Dominion Illustrated" innehåller, bland annat, porträtt af Senator Girard St. Boniface.

Herrar C. J. Panser och Oscar Lindgren hafva köpt sig fastighet i Winnipeg. Äfvenså Herr N. A. Winberg har köpt sig lott och ämnar snart uppföra eget hus.

Herr J. A. Anderson från Oak Lake, som varit på besök till Sverige, hemväntas första dagarna i April. Han afreste från Liverpool den 20de Mars med ångaren Vancouver, Dominion Linien.

Den 18de Mars sammanviges af Pastor A. F. Johnson i Winnipeg, Sektionsförmannen Paul Jackson och Miss Anna Hellblom. Vigseln föresiggick hos Bannmästar C. J. Panser, 20 Catherine street.

H. K. H. Hertingen af Connaught, som till Drottning Victoria, väntas anlända till Vancouver Canada den 13de Maj. Uppehållet i Canada blifver en månad och afresan sker från Quebec den 12te Juni.

En ny och större kyrka, som skall kosta \$15,000, skall byggas i Winnipeg af Methodist församlingen i Nord Winnipeg. Den skall benämnas till minne af församlingens nyligen afledne herde, Pa-

stor George McDougall, "McDougall Methodist Church".

Pastor Andrew F. Johnson, Winnipeg, har förlovat sig med Miss Olea Steine, bördig från Norge. De "unga två" tillönskas all lycka af sina landsmän och landsmänninnor, som hoppas att bandet snart blir än fastare hopknutet.

Irlandarnes nationaldag, 17de Mars, till äminnelse af deras skyddshelgan St. Patrick, firades öfver hela Amerika och icke minst i Winnipeg. Gudstjänst hölls i flere kyrkor och på aftonen var en subscriberad middag anordnad. Irlandarne ämnar ombilda sin gamla National-förening "St. Patricks Society".

Såsom någonting ovanligt må nämnas, att under månaden man fått se ett par amerikanska elgar, (moose,) förspända en släde trafikera Winnipegs gator samt sist, men icke sämst, en björn draga en släde med mjölkflaskor.

En 93 års gammal man, Robert Morton, undergick nyligen undersökning inför jury i Winnipeg om att hafva mördat sin son och sonhustru. Juryen kom till det utslag att mordet förfövat af fången, men ansåg att det skett af vansinne, som han, mer eller mindre, till följd af sin höga ålder lider utaf.

Stadsfullmäktige i Winnipeg hafva upptagit frågan om tillsättandet af tvänne emigrationsagenter under sommaren, hvilka skulle verka för att allt obebodt land omkring Winnipegs stad blef upptaget af verkliga nybyggare.

Herr C. Rasmussen från Minneapolis besökte Winnipeg den 6te och 9de Mars. Herr Rasmussen är utgivare af "Illustreret Ugeblad", "Illustreret Familie-Journal", "Skandinavisk Farmer-Journal", "Svensk Familj-Journal" och "Skandinavisk National-Bibliothek".

Den 11te Mars afreste till ystokusten Herr John Anderson med familj samt Fröken T. Lindström. Herr Anderson innehade under flere år i Winnipeg flere Hotell, samt senast Svea Hotell, men återgick slutligen till sitt gamla yrke, som snickare, och detta med rätta.

Herr och Fru C. K. Hendrickson öfverraskades den 10de Mars på aftonen af Skandinaviska vänner, som kommo för att frambara sina lyckönskningar på deras 19de bröllopsdag. Öfverraskningen var stor och glädjen allmän. Aftonen tillbragtes på det angenämaste med sång och musik etc. Herrskapet Hendricksons ämnar under aftonens lopp emottaga flere bevis på den aktning, som de ega bland Skandinaverna härstädes.

Herr Aug. Velander, organist vid Skandinaviska kyrkan i Winnipeg, afreste den 10de Mars till sitt hem i Yasa, Minnesota. Oaktadt församlingen bjöd Herr Velander en ganska god lön och hvarmed han förklarade sig mer än nöjd, ville han likväl vidfara sin gamle faders önskan att komma hem, så mycket mera som han var enda barnet.

Den 10de sislivne Mars hölls föredrag af en Herr C. E. Bolton i Victoria Hall, Winnipeg, öfver ämnet "Midnatt solens land". Föredraget illustrerades af talrika porträtt och vyer, hvaraf må nämnas af Konung Oscar, Kronprinsessan Victoria, Violisten Ole Bull, John Ericsson m. fl. Under följande aftnar hölls föredrag om London, de fyra Napoleons och ryska kejsarhuset Romanoff. Härvarande Unga mäns kristliga förening hade engagerat talaren.

Skandinaviska Missionsförsamlingen i Winnipeg har upptagit fråga om tillbyggnad till sin kyrka. Orsaken härtill uppgifves vara, att det flere gånger har visat sig varit smått om utrymme, men likväl torde församlingen betänka tvänne gånger innan den går till ytterligare penningutgift för byggnad. Kyrkan är ju icke gamlare än något öfver 4 år och det är endast öfver ett år sedan skulden på den blef betalad. Nu är ju saken den, att utom Winnipegs stad finnes flere gånger mera Skandinaver än som finnas inom staden och för dessa förstnämnda har ännu föga eller intet gjorts i religiöst hänseende. Då möjligen en eller två platser, der flere Skandinaver finnas, haft ett tillfälligt besök af predikant, hafva för de andra icke gjorts någonting. Wore det derför rättvist att församlingen i Winnipeg nedlade mera penningar på byggnad, i stället för att använda sina medel för utbredande af Missions verksamheten? Vi tro att litet hvar ville bidra med en skärf, om man såg att början till missionsarbete upptogs på allvar, men att hopsamla medel till tillbyggnad af kyrkan i Winnipeg, då denne ännu är så ung och så nyligen blifvit skuldfri, anse vi icke rättvist och liknar för mycket egoism, då å andra sidan, flere hundrade Skandinaver utom Winnipeg vänta att församlingen ville taga initiativet till och börja missionsarbete ibland dem.

Fredags afton den 21ste Mars hölls en fest i Skandinaviska kyrkan i Winnipeg till förmån för orgelfonden. Skuld, uppgående till \$40, kvarstod på orgeln och det var för att förminska eller, om möjligt, helt och hållet borttaga denna som festen hölls. Kaffe m. m. serverades till alla. Pastor Johnson fungerade som ordförande för aftonen och introducerade talarne. Först uppträdde Pastor Crews, från Zion Methodist kyrkan, hvilken i ett längre anförande talade öfver ämnet "moln och solen hos menniskan". Derefter uppträdde Pastor H. Ped-

ley, från Congregational kyrkan, som refererade till likheten i arbetet m. m. emellan hans och Skandinaviska kyrkan och derpå vände sig direkt till de församlade med en lidlig framställan, att de ville göra sitt bästa för att få skulden från orgeln aflyftad. Begge talarne rönste det lifligaste bifall. En Engelsk dam deklamerade derefter ett poem. En af Winnipegs förnämste sångare introducerades härefter och sjöng trenne stycken, åacompanierande sig sjelf på guitar. Stormande bifall blef lönen för hans utmärkta prestationer. Till sist kom det viktigaste af allt nemligen upptagandet af kollekten och öfver all förväntan insamlades \$42, således något mera än hvad skulden uppgick till. Att alla voro glada och mer än nöjda med sin afton behöfver väl ej nämnas.

C. H. ROBINSON

rekommenderar sig hos den skandinavisk allmänheten med ett första klassens

Hyrkuskverk.

22 och 24, Jemima Str.
WINNIPEG - - - - - MAN.
Telefonförbindelse.

SKANDINAVISKA KYRKAN.

18 Catharine st.
Winnipeg, - - - - - Man.
Gudstjänster:
Tisdagar kl. 8 e. m.
Fredagar kl. 8 e. m.
Söndagar kl. 11 f. m. och 7 e. m.
Söndagskola hvarje Söndags e. m. kl. 3.

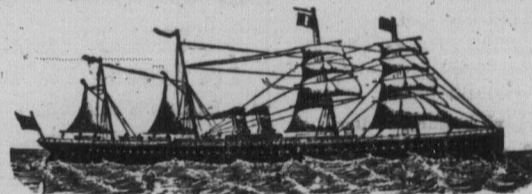
Kapitalister, Nybyggare och EMIGRANTER

erhålla fullständiga upplysningar kostnadsfritt, om Manitoba och Nordvästra Canada vid muntlig eller skriftlig förfrågan af
L. A. HAMILTON,
Land Com. Can. Pacific Jernvägen
Winnipeg, Manitoba.
OBS! Skandinaviska bref bevaras på samma språk Böcker och kartor sändas fritt.

SAMMANTRÄDEN.

Skandinaviska fruntimmers sällskapet sammanträder till arbete hvarje Torsdags e. m. kl. 2.
Skandinaviska missionsförsamlingens medlemmar sammanträda första Tisdagen i hvar ånad och dess söndags-kolstyrelse första Torsdagen hvar tredje månad.

Allanliniens kungliga postångare.

DEN KORTASTE VÄGEN FRÅN EUROPA
TILL CANADA, MANITOBA
NORD WESTERN OCH BRITISK COLUMBIA.

Dessa ångare äro de störste, snabbaste och mest komfortabla bland oceanpassagerare-ångarfartygen. De äro starkt byggda samt inledade i servantanta och eldfria afdelningar. Selongsbequemheterna äro oöfveträffliga. Ett begränsadt antal försalongspassagerare medtagas med hvarje ångare och för dessa passagerare finnas alla nödvändiga bekvämligheter för resan. Särskild uppmärksamhet fästes vid fördrickspassagerarnes bekvämlighet. De erhålla goda sofrum, väl upprömda och ventilerade. Tillräcklig och väl lagad mat serveras af kompaniets uppassare. Qvinliga uppasserskor betjena de qvinliga fördrickspassagerarne. Läkarevård och medicin erhållas fritt. Särskilda fördelar erbjuder Allanliniens kompani åt passagerare till platser i Canada, Manitoba, Nord Western och Britisk Columbia. Tåg gå utmed fartygen vid landningsplatserna och passagerarne kunna fortsätta resan till Western utan besvärigheter, utgifter och tidsförlost af ett forslande genom staden. En särskild konduktor medföljer alla tåg och tillse passagerarnes bästa. Bagaget medföljer samma tåg som passagerarne, derigenom undvikande allt besvär. Nybyggarens saker infors tullfritt, och som hela resan går genom engelsk område, kommer någon förtullning icke vidare i frågan sedan man lemnat Quebec. Canada Pacific jernvägens tåg gå från ocean till ocean på ungefar sex dagar, eller omkring halfva tiden mot andra jernvägar, och passagerarne hafva intet vagnombyte emellan Quebec, Montreal till Winnipeg och Britisk Columbia. Särskilt låga priser för emigranter och turister 300 skålpund bagage få fritt medföras och emigranter få fri sofvagn från Montreal, och sådan bekvämlighet, som de aldrig förut haft.

Allanliniens Kgl. Postångare

AFGÅ FRÅN LIVERPOOL & GLASGOW
HVARJE VECKA TILL
CANADA OCH FÖRENTA STATERNA.
Denna väg är den KORTASTE och BILLIGASTE till WESTRA STATERNA och till alla platser i

DOMINION OF CANADA GENERALAGENTERNA I SKANDINAVIEN ÄRO:

A. Sharpe, Christiania.
J. M. Sellander, Trondhjem.
J. Martens, Bergen.
J. L. Wathne, Stavanger.
C. F. C. Ullitz, Christiansand.
A. J. Freder, Göteborg.
A. Möller, Köpenhamn.
Anders Anderson, Helsingborg.
Emil Lemcke, Hangö.